Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- başlarına Âsım b. Sâbit el-Ensarî'yi komutan tayin ettiği on kişiden oluşan bir kâfileyi (irşad ve istihbârât için) görevlendirdi.

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- başlarına Âsım b. Sâbit el-Ensarî'yi komutan tayin ettiği on kişiden oluşan bir kâfileyi (irşad ve istihbârât için) görevlendirdi. Kâfile Usfân ile Mekke arasında bulunan Hed'e denilen yere ulaştı. Bunların hareketi, Hüzeyl'in bir kolu olan ve Lihyân oğulları denilen kabileye haber verilmişti. Lihyân oğulları yüze yakın okçudan oluşan bir grupla onları takibe aldılar. Âsım ve arkadaşları izlendiklerini farkedince, kendilerini savunabilecekleri yüksekçe bir yere sığındılar ama düşman da onların çevresini sardı ve: İnin aşağı, elinizdeki silahları bırakıp teslim olun. Söz veriyoruz hiç birinizi öldürmeyeceğiz! dediler. Bunun üzerine Âsım b. Sâbit: Arkadaşlar! Ben, bir kâfirin korumasında aşağı inmem, dedi. Allahım, durumumuzu Peygamberine bildir, diye dua etti. Bunun üzerine düşmanlar, Âsım'ı oka tutup şehit ettiler. İçlerinden üç kişi, Hubeyb, Zeyd b. Desine ve bir kişi daha verilen söze güvenerek inip teslim oldular. Müşrikler bu üç kişiyi ellerine geçirince, yay tellerini çıkarıp onları kıskıvrak bağlamaya kalktılar. Durumu gören üçüncü kişi: Bu bize yapılan ilk kalleşliktir. Vallahi size aslâ teslim olmayacağım. Şu şehitler bana güzel bir örnektir, diye direndi. Onu zorla sürükleyip götürmek istediler ise de şiddetle karşı koydu. Bunun üzerine onu da şehit ettiler. Hubeyb ve Zeyd b. Desine'yi götürüp Bedir Gazvesi sonrasında Mekke'de sattılar. Hubeyb'i, Bedir Gazvesi'nde öldürdüğü Hâris b. Âmir b. Nevfel b. Abdimenâf'ın oğulları satın aldı. Hubeyb, kendisini öldürmeye karar verdikleri güne kadar onların elinde esir olarak kaldı. Bu esâret günlerinde Hubeyb, etek traşı olmak için Hâris'in kızlarından birinden bir emânet ustura istedi, o da verdi. Bir ara kadının gafletinden yararlanan küçük çocuğu, Hubeyb'in yanına sokuldu. Hubeyb'in elinde ustura olduğu halde çocuğu dizine oturttuğunu görünce kadın, son derece telaşlandı. Durumu sezen Hubeyb: Çocuğu öldüreceğimden mi endişeleniyorsun? Ben böyle bir şey yapmam! dedi. Kadın dedi ki: Allah'a andolsun ki ben hayatımda Hubeyb'den daha iyi bir esir görmedim. Vallahi ben onu, zincire bağlı olduğu ve Mekke'de hiç bir meyvenin bulunmadığı bir gün taze üzüm yerken gördüm. Bu, Allah'ın Hubeyb'e lutfettiği bir rızıktı. Hâris'in oğulları onu öldürmek için Harem bölgesinin dışına Hill bölgesine çıkardıkları zaman Hubeyb onlara: Müsaade edin de iki rek'at namaz kılayım, dedi. Bıraktılar. Hubeyb iki rek'at namaz kıldı ve sonra "Allaha yemin ederim ki, ölümden korktuğumu zannetmeyeceğinizi bilsem, bu namazı daha fazla kılardım" dedi ve "Allah'ım! Bunların her birini tek tek mahvet, birer birer canlarını al, hiç birini sağ bırakma!" diye dua edip şu beyitleri okudu: Müslüman olarak

öldükten sonra, Nasıl öldüğümü asla dert etmem. Bunların hepsi elbette Allah uğrunda; Dilerse O, pek kolaydır, parçalanmış vücûdumla rahmete ermem! Böylece Hubeyb, idam edilecek her müslümanın iki rekat namaz kılması âdetini başlatan kişi oldu. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-, düşman tarafından kuşatıldıkları gün bu on kişilik müslüman kafilesinin başına gelenleri ashâbına anında bildirmişti. Âsım b. Sâbit'in şehit edildiğini haber aldıkları zaman Kureyş'in bazı ileri gelenleri, (Bedir savaşında) kendilerinden birini öldürmüş olması sebebiyle onu tanımaya yarayacak bir parçasını getirmek üzere adamlar yolladılar. Bunun üzerine Allah, Âsım'ı korumak için bir arı sürüsü gönderdi. Bu arı bulutu Âsım'ın cesedini kapladı. Kureyşin adamları, onun nâşından hiç bir şey koparmaya imkân bulamadılar.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Âsım b. Sâbit el-Ensarî ve arkadaşları -radıyallahu anhum-'un kıssası Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabından bazı sahabelerin açık kerametinin aktarıldığı bir kıssadır. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- düşmana karşı casusluk yapıp onların haber ve sırlarını getirsinler diye -bu on kişi- göndermiştir. Mekke'ye yaklaştıklarında Huzeyl kabilesinden bir grup onları fark etti. Yüze yakın okçudan oluşan bir grupla onları takibe alıp izlerini takip ettiler ve etraflarını çevirdiler. Huzeyl kabilesinden bu topluluk güven içinde bulundukları yerden inmelerini talep ettiler. Onları öldürmeyeceklerine dair söz verdiler. Bunun üzerine Âsım: Vallahi Ben, bir kâfirin korumasında aşağı inmem, çünkü kafir Allah -azze ve celle-'ye ihanet etmiştir. Allah'a ihanet eden kullarınada ihanet eder dedi. Bunun akabinde onlara ok attılar ve Âsım ile birlikte altı kişiyi öldürdüler. Onlardan üç kişi kaldı. Bunlarda aşağı inmeye karar verdiler. Huzeli kabilesinden olanlar bunları tutup ellerini bağladı. Durumu gören üçüncü kişi: Bu bize yapılan ilk kalleşliktir. Vallahi size aslâ teslim olmayacağım dedi ve onuda öldürdüler. Hubeyb ve arkadaşını Mekke'ye götürüp orada sattılar. Hubeyb -radıyallahu anh-'ı, Bedir Gazvesi'nde ileri gelenlerini öldürdüğü topluluk satın aldı. Ondan intikam almak için iyi bir fırsat olduğunu gördüler. Esir olarak yanlarında tuttular. Günlerden bir gün Hubeyb -radıyallahu anh-'ın yanına bu aileden olan ufak bir çocuk yaklaştı. Sanki bu çocuk şefkat ve merhamet duymuştu. Çocuğu aldı ve kucağına oturttu. Etek traşı olmak için o ev halkının birinden bir emânet ustura almıştı. Çocuğun annesi bundan habersizdi. Farkına vardığında oğlunu öldürmesinden korktu. Ancak Hubeyb -radıyallahu anh- kadının korktuğunu hisedince: Vallahi onu kesecek değilim. Kadın dedi ki: Allah'a andolsun ki ben hayatımda Hubeyb'den daha iyi bir esir görmedim. Vallahi ben onu, zincire bağlı olduğu ve Mekke'de hiç bir meyvenin bulunmadığı bir gün taze üzüm yerken gördüm. Bu, Allah'ın Hubeyb'e lutfettiği bir rızıktı. Mekkede esir olduğu halde Allah'ın indirdiği üzümü yiyordu. Sonra Hubeyb'in babalarını öldürdüğü çocukları onu öldürmek için bir araya toplandılar. Harem bölgesine ihtiram ettikleri için haram bölgesinin dışında öldürelim dediler. Hubeyb'i öldürmek için Harem bölgesinin dışına Hill bölgesine çıkardıkları zaman Hubeyb onlara: Müsaade edin de iki rek'at namaz kılayım, dedi. Hubeyb iki rek'at namaz kıldı ve sonra ölümden korktuğumu zannetmeyeceğinizi bilsem, bu namazı daha fazla kılardım" yada buna benzer birşey söyledi. Ancak -radıyallahu anh- sadece iki rekat namaz kıldı. Sonra onlara şu üç şey ile beddua etti. "Allah'ım! Bunların her birini tek tek mahvet, birer birer canlarını al, hiç birini sağ bırakma!" Allah Teâlâ duasına icabet etti. Onlardan hiç biri o seneyi tamamlamadan hepsi öldü. Bu Hubeyb -radıyallahu anh-'ın kerametidir. Sonra şu beyitleri okudu: Müslüman olarak öldükten sonra, nasıl öldüğümü asla dert etmem. Bunların hepsi elbette Allah uğrunda; Dilerse O, pek kolaydır, parçalanmış vücûdumla rahmete ermem! Âsım b. Sâbit'in şehit edildiğini haber

aldıkları zaman Kureyş'in bazı ileri gelenleri, (Bedir savaşında) kendilerinden birini öldürmüş olması sebebiyle onu tanımaya yarayacak bir parçasını getirmek üzere adamlar yolladılar. Bunun üzerine Allah, Âsım'ı korumak için bulut gibi bir arı sürüsü gönderdi. Bu arı bulutu Âsım'ın cesedini kapladı. Kureyşin adamları, onun nâşına yaklaşmaya imkan bulamadan istediklerini elde edemeden geri döndüler. Aynı zamanda bu Allah Subhanehu ve Teâlâ'nın Âsım -radıyallahu anh-'a vermiş olduğu kerametlerdendir. Öldükten sonra onun cesedini parçalamak isteyen düşmanlarından Allah Subhanehu ve Teâlâ cesedini muhafaza etmiştir.

https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/5001

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC E-Da'wah Committee